

ARANYMISÉS

Baranyai László atya Budapesten 1938. január 15-én született. Nyomdász dinasztiból származik, ofszet gépmester végzettségével 5 évet budapesti nyomdákban dolgozott. Az Egri Érseki Hittudományi Főiskolán első éves kispap korában spanyolnátha következtében megvakult, de egy év múlva csodás gyógyulás történt és visszanyerte a látását.

1965 júniusában szentelték pappá Vácott. Lelkipásztori szolgálatot teljesített: Nógrádsápon, Nézsán és Albertirsán, Kiskunmajsán Pongrácz Elemér esperes idejében volt káplán 1969. szeptember 15-től 1985. augusztus 31-ig. Hitoktatóként rendkívüli pedagógiai érzékről tett tanúbizonyságot. Soha annyi ministráns nem volt Kiskunmajsán, mint az ő idejében és minden kisdíák várta az úgynevezett gyertyás órákat, amelyekről gyakran önfeledt gyermeki kacagás hallatszott ki. Az atya kiváló humorrall rendelkezik ugyanis, melyet még a legnehezebb időkben sem veszített el. A tanyai iskolákba motorkerékpárral járt ki és télen előfordult, hogy még két keréken kijutott, de hazafelé már tolni kellett a járművet a nagy hóban. A ministránsok képzését nagyon komolyan vette, táborokat szervezett nekik és az ország szépségeinek bemutatásával hazaszeretetre is nevelte őket. Ugyanígy szerette az időseket és beteg embereket is, akiket rendszeresen látogatott és hosszú beszélgetések közepette vigasztalt és készítette fel a nagy útra. Majsáról Máriabesnyőre helyezték, ahol a kapucinus rend tagja lett és házfőnök a máriabesnyői Kegyeplom rendházában. Püspökháttanban 1989-től 2010 júliusáig plébános.

2010-ben megromlott egészségi állapota miatt kérte nyugdíjazását. Ekkor tért haza Budapestre a szülői lakásba. A mai napig helyettesítéssel szolgál Budapest templomaiban, amikor egészségi állapota engedi. Az örök sötétségben eltöltött időért cserébe kapta a szépség iránti vonzalmát és tehetségét, ami pompás miseruhák alakjában jelenik meg. Keveseknek adatik meg, hogy lelkük szépségét ilyen formában is az emberek elé tárhassák. 1986-tól egy budapesti iparművésznél tanult gépi portré tühímzést, s ennek eredményeként miseruhái eljutottak Kanadába, Franciaországba, Svédországba, Erdélybe, Szlovákiába, Bécsbe és Magyarország számos templomába, továbbá a Vatikánba is, ahol a magyar kápolna szentelésére kalocsai mintás miseruhát készített II. János Pál pápának. Magyarország számos intézményében kiállítást szerveztek ezekből a miseruhákból.

Köszönetünket fejezzük ki áldásos papi tevékenységéért!

KÉPVISELŐTESTÜLETI JÚNIUSI BESZÁMOLÓJA

Michels Antal atya vezetésével 10-én (sze) 18 ó-kor megtartottuk a szokásos képviselőtestületi ülésünket. De mielőtt ábeszélünk volna az elmúlt időszak eredményeit a meghívásunkra érkező Art-Master Kft szakemberei beszámolót készítették a plébánia felújítás további terveiről. A résztvevő képviselői tagokkal együtt meghallgattuk a beszámolót és azt követően további szakmai kérdéseket tettünk fel részükre. Szerencsére a képviselői tagok közül többen is jártasak a mérnöki ill. a tervezői munkálatokban, így megfelelő tudással tudták kérdéseiket megfogalmazni. A közös találkozó több szempontból is nevezhetjük eredményesnek. Első körben a szakemberek láthatták, hogy kellő jártassággal átláthatóvá válik mindannyiunk számára a munkájuk és a másik szempont, egy fajta kontrollt jelent a munkájuk felett a testület jelenléte.

A beszámoló három fő kérdéskört taglalt:

- az épület teljes akadálymentesítése,
- az épület energetikai korszerűsítése és a
- belső átalakítás, a funkcionálisabb kihasználás biztosítása a használók részére.

Az alagsor illetve a szuterén helyiségnek külön bejárata lesz, így a csoportos összejövetelek zavartalanul működhethetnek a plébánia többi szintje mellett. Ami várhatóan megvalósulhat állami és egyházmegyei támogatásból az a szuterén és a belső téri felújítás. A tetőtér és a lift megvalósítása egy következő sikeresen benyújtott pályázati pénzforsrából valósulhat meg sajnos, az anyagi fedezete még nincs a birtokunkban, de dolgozunk rajta.

A munkálatok augusztus közepe vagy vége felé kezdődhetnek meg és karácsonyra kész kell lenni vele. Addig megoldásra vár az épületben élők lakhatásának megvalósítása. A plébánia irodája várhatóan a templom sekrestyéjében kap helyet.

Összességében elmondhatjuk, hogy nagyon hasznosnak bizonyult a Kft jelenléte és az interaktív beszámoló. Az Art-Master Kft távozását követően Tóni atya röviden összefoglalta az elmúlt időszak fontosabb eseményeit és ismertette a júniusi hónap további programját. Imádsággal és névnaposok köszöntésével zártuk a gyűlést.

Varga Éva

26. FOGADALOMTÉTEL

Idén immár 26. fogadalomtételt ünnepelhetjük a cserkészcsapat a Pázmány Péter szobor előtt a vasárnapi 9-es mise után. A cserkészszülő elnéklése után a csapatparancsnok Szent Györgyről, a lovagok eszményéről és a napi jó cselekedetről beszélt a csapatnak, majd Tóni atya üdvözölte a cserkészeket. A cserkésztörvények után kiscserkész ígéretet tett Kiss Emily, Mihácsi Nóra, Jahoda Ádám, Hanif Asu és Hudák Máté, nagycserkész fogadalmat tett Gácsi Zalán, Bihun Viktória és Rujp Tamás. Zárásként elénekeltük a Himnuszt és közös fotót készítettünk Pázmány szobra előtt.

Bujk Andris

BÉRMÁLÁSOM EMLÉKÉRE

Június 14-én, a fedél nélküliek szentmiséjén, összesen tizenhárman bérmálkoztunk. A társaság sokszínű volt. Volt közöttünk fiatal, idős, kis- és nagymama is. A bérmálást megelőző hetekben már aktívan folyt a különböző bérmánévek, illetve bérmászlók kiválasztása, egyeztetése. Számomra a bérmászló kiválasztása egyszerű feladatnak bizonyult, ugyanis a legjobb barátom is hitét gyakorló keresztény, és már évekkkel ezelőtt felvetette, hogy szívesen lenne a bérmászlóm. Viszont a bérmáné kiválasztása kezdetben nagy fejtörést okozott. Vajon hol kezdjem – tettem fel a kérdést. Elég nehéz feladat, hisz az ember saját magának választ nevet. Az igazat megvallva, ez nem egy egyszerű névválasztás, mivel releváns a név mögött álló szent személy élete, tettei, küldetése. Egy olyan szentet kell választanunk, aki példamutató életével lámpásként jelenik meg szívünkben, amellyel elősegíti a hittől kapott szeretet kiteljesedését. Sok keresgélés után bukkantam Emiliani Szent Jeromosra. Véleményem szerint, az élete minden keresztény ember előtt példával járhat, hisz olyan mértékű önfeláldozásról és humanitárius tevékenységekről tesz tanúbizonyságot, amely minden erőn túlmutat. A névválasztás után hitoktatóink próbára tették tudásunkat az elmúlt egy év folyamán elsajátított tananyaggal kapcsolatban. Természetesen néhány témában voltak kisebb-nagyobb hiányosságaink is, amit később orvosoltunk, így végül jól teljesítettünk. Ezek után már tényleg nem volt más hátra, mint hogy várjuk a vasárnapot, és imádkozunk azért, hogy a bérmálás szentségében minél teljesebben részesülhessünk.

A szentmisét Dr. Cserhádi Ferenc esztergom-budapesti segédpüspök tartotta a Józsefvárosi templom plébánosával, Michels Antallal karöltve. A szentmise fényét emelték a szebbnél szebb énekek, melyeket kántorunk kísért orgonán. Számomra mégis az egyik legszebb rész a püspök prédikációja volt. Mintha lelassult volna az idő, és nem lett volna más, mint az atya és a hívek. Csodás példabeszédet intézett hozzánk, melyben sokszor kitért a bérmálkozás szentségére. A prédikáció után következett a bérmálás szentségének kiszolgálása. A püspök egyesével a nevünkön szólított, majd bérmászlóinkkal elé álltunk, a kezét a fejünkre helyezte, és a szent olajjal megjelölte homlokunkat imádkozván a Szentlélek áldásáért. A szentmise végén egy emléklappal, egy szentírással és egy közös fotóval is gazdagabbak lettünk. A bérmálkozási ceremóniát követően gratuláltak nekünk családtagjaink és barátaink.

Az elmúlt évek rendszeres hittan órái hozzájárultak ahhoz, hogy megismerjük, és magunkévá tegyük a Szentlélek hét ajándékát (bölcsség, értelem, tudomány, tanács, lelki erősség, jámborság, Istenfélelem). Ezen ajándékok kiteljesedésének kezdete a bérmálásunk pillanatától vette kezdetét.

Szelei Péter

HÍVOM A CSALÁDOKAT - 2015. június (II. rész.)

Idézetek fel rokonai, baráti, ismeretségi körből olyan családokat, amelyek otthona a béke, öröm szigete! Hogyan tudják az ilyen családok örömeiket tovább sugározni?

Szociológusok kutatják, hogy mi az oka annak, hogy egyre többen válnak el sokévi házasság után. A vizsgálatok azt mutatják, hogy ha a házasságok egyszerűen csak rádöbbennek, hogy ifjúkori vágyaik, elképzeléseik beteljesedésére már nincs remény, akkor a házastársukat okolják kudarcukért, és el akarnak válni. Gyakran a házasság már röviddel a házasságkötés után kisiklik, de a házaspár a gyerekek érdekében, vagy a rokonok, kollégák, ismerősök előtti szégyenérzet miatt évekkig halogatja a válást. Sok esetben a házások egyszerűen nem törődtek a látszólag jelentéktelen sérelmekkel, mígnem a sok felhalmozódott feszültség robbanásához vezetett. Nem ritkán a „mindennapok robotjába” belefáradt házaspárok megújnak egymást: a szerelem elszállt, az együttléttől nem jelent örömet, változatosságot, hát elválnak. Előfordul az is, hogy valamelyik fél – legtöbbször a férj – úgy gondolja: most még lehet néhány jó éve egy mutatós új partnerrel. Az anyagiak miatt is sokszor felbomlik a házasság: nem tudnak megegyezni abban, hogy kit mi illet a házasságba behozott vagyonyból és a „közös” szerzeményekből; a válás után pedig előfordulhat, hogy az egyedül maradó, csekély jövedelemmel rendelkező fél

(leggyakrabban a feleség) súlyos anyagi körülmények közé kerül.

A legsúlyosabb váláshoz vezető körülmény azonban a valódi egységre, a szeretet növekedésére való törekvés hiánya. Ha a házaspár kommunikációját átjárja a szeretet, és kommunikációjukban Isten szeretetét adják tovább, akkor felül tudnak emelkedni minden nehézségen, együtt maradnak és egységük Istenben válik teljessé.

Amikor a bíróság kimondta a válást, a „volt” házaspár legkisebb fia szomorúan mondta: a szüleim nagyon szerettek minket, mindig a javunkat akarták. Házasságuk szerelmi házasság volt, családot akartak és azt gondolták, hogy ha lesznek gyerekeik, lesz otthonuk, tisztas megélhetésük, akkor boldogok lehetnek. Arra nem gondoltak, hogy egymással és kapcsolatukkal is törődniük kellene, mert a szerelem nem tarthat örökké. Nem értettek ahhoz, hogy érzelmeiket közöljék egymással, hogy egymás kedvében járjanak, és kifejezzék örömeiket, bánatukat. A válásuk is korrekt volt, úgy látták, hogy semmi nem köti már őket össze, legyen tehát magányosságuk, függetlenségük törvényes. Azt azonban nem tudom, hogy mi van a lelkük mélyén: megkönnyebbülés vagy kudarcézés, bánat vagy kilátástalanság, vágy, valami más után vagy beletörődés a megváltoztathatatlanba. Nekem továbbra is édes szüleim maradnak, a családom alapja, szeretem őket és a javukat akarom. Mindig befoglaljuk őket imáinkba, amikor otthon a gyerekeimmel együtt imádkozunk.

Bíró László az MKPK családreferens püspöke

kezdjük a napot. Minden nap 10 ó-kor tízórai, délben ebéd, 15 ó-tól pedig uzsonna. 16 ó-tól lehet hazavinni őket. Hozzájárulás 2500 Ft/fő. Jelentkezési határidő a tanévzáró. Mindenkit várunk!